Почтову належитість оплачено гуртом.

ЧЧ. 18 і 19. Коломия, вівторок 1—15. грудня 1925. Рік І.

Голос Дяків

Адреса Редакції й Адміністрації: Коломия, вул. Міцкевича ч. 51.

Незалежний, аполітичний, безпартійний, становий часопис.
Виходить 1 і 15. кождого місяця.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторона 90 зл., половина 45 зл., 1/4 стор. 30 зл., 1/8 стор. 15 зл., 1/16 стор. 8 зл., 1/32 стор. 4 зл.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: За одно слово або його місце 10 сот.

Постійні оголошення мають 20% знижки а оголошення для дяків-пренумераторів 50%.

ОГОЛОШЕННЯ принимається тільки за попереднім надісланнєм належитости або принайменше задатку. Анонімних дописів не принимається.

Рукописів не звертається.

Передплата:
В краю чвертьрічно . . . 1·25 зл.
За границею річно . . 1½ доляра або їх вартість в иншій валюті.

Чекове конто П. К. О. в Варшаві ч. 152.951.

Ціна одного примірника 40 сот.

До всіх Впп. Пренумераторів „Голосу Дяків".

Не задовго знайдемося на порозі нового року, щоб зі свіжими силами й енергією розпочати дальшу мозольну працю над будовою красшого завтра для дяківського стану, а тим самим для нашої церкви і для нашого народа.

Щоб така праця на будуче не припинювалася та дальше йшла правильно своїм шляхом, Редакція просить щиро всіх своїх Впп. Пренумераторів, щоб на слідуючий рік висилали передплату **точно і з гори** та, щоб не допускали до сего, щоб їх аж майже в кождому числі до вирівнання залеглостий взивати.

Виконаннє сего всего є **дуже легке**, бо — як кождий з Впп. Пренумераторів сам признати мусить — **передлата „Голосу Дяків"** відносно до инших часописів які в далеко більшій скількости примірників і частійше як наш бідний орган виходять — **є дуже низька та навіть для найбіднійшого дяка приступна.**

Редакція.

Подорож Дяківської Делеґації до Варшави.

Дня 7. грудня 1925. о 11. год. 15 хвиль в ночі виїхала зі Львова до Варшави дяківська Делеґація під проводом Вп. Івана Волошина, начального й відповідального редактора „Голосу Дяків" в Коломиї. В склад Делеґації входили ще слідуючі особи, а саме: з львівської дієцезії: Вп. Олександер Багрій, банковий урядовець зі Зборова і Вп. Иосиф Кушнір, дяк і дяків. делеґат зі Щирця к. Львова; з перемиської дієцезії: Вп. Андрій Хома, дяк і дяків. делеґ. з Ліска, і Вп. Микола Цьорох, дяк і дяк. делеґ. з Долгомостиск. Зі станіславівської дієцезії делеґати з оправданих... причин не прибули.

До Варшави прибула Делеґація дня 8. грудня о 3. год. сполудня. Там, після прилагодження відповідних меморялів, навязала вона тісний контакт з Українським Посольським Клюбом а крім сего позискала для поперття згаданого меморялу також і инших послів.

Меморяли, яких точний зміст низше подається, предложено на польській мові слідуючим інстанціям:

1. Міністрови Земельної Реформи. 2. Міністерству Релігійних Справ і 3. Президентови Ради Міністрів, а крім сего також Президії Українського Посольського Клюбу і тим послам, які приобіцяли цілим своїм авторітетом навецені в меморялі постуляти в свойому часі на відповідному місци поперти.

Зміст меморялів є слідуючий:

Меморял

Загального Збору церковних Дяків грек. кат. обряду дієцезій: львівської, перемиської й станиславівської в справі поліпшення екзистенції тих дяків в звязку з уведеннєм в життє закона на основі конкордату, заключеного Польською Державою з Апостольським Престолом, і нового закона про земельну реформу.

Високе Міністерство!

Загальний Збір церковних Дяків грек кат. обряду дієцезій: львівської, перемиської й станиславівської поручив Головному Виділови свойого Товариства у Львові предложити Високому Міністерству слідуючий меморял:

Високе Міністерство зволить ласкаво при введенню в життє постанов закона про конкордат, заключений з Апостольським Престолом, і нового закона про земельну реформу узгляднити що до дяків слідуючі постуляти:

І. Помістити виразьну клявзулю в дотичних виконавчих розпорядках, що повисше згадані закони цілковито, а з окрема там, де є бесіда про вивінування костельної служби (służby kościelnej прим. ред.) ґрунтами бенефіції, відносяться також і до церковних дяків грек. кат. обряду виконуючих свої церковні функції на теріторії польської держави, на рівні з орґаністами рим. кат. обряду.

ІІ. Зазначити, щоб при розділі ґрунтів бенефіції узгляднено зараз, на першому місци по матерній церкви **стан церковних дяків**, а щойно **потому** дочерні церкви, позаяк скількість тих ґрунтів в більшій скількости парохій є так мала, що в противному випадку значна більшість дяків з признаних їм добродійств конкордату цілком би не користала.

ІІІ. Помістити клявзулю, щоб дяків тих парохій, де в части або в цілости забракне для них признаної законом скількости ерекціонального ґрунту, наділено даною ріжницею чи цілою скількостю тогож ґрунту з иншої парохії або навіть з иншого деканату.

IV. Вплинути на те, щоб дякови було в парохії відповідне мешканнє з господарськими будинками до диспозиції, та щоб видатки на удержаннє й консервованнє їх покривав фонд церковного заряду.

V. Зазначити в законній формі, що дяк є церковним функціонарем з поборами Х., ХІ., ХІІ. і ХІІІ. катеґорій урядників, відповідно до закона, затверджуючого конкордат, заключений з Апост. Престолом, і долучити до того закона дотаційну табелю.

VI. Вплинути на те, щоб згадані закони введено в такому часі в життє, щоби церковна служба, до котрої в першій мірі зачисляються дяки, могла вже з весною 1926 р. з признachених їм законом ерекціональних ґрунтів користати.

Повисші жадання мотивується тим, що теперішний матеріяльний стан церковних дяків є майже катастрофальний, позаяк дотеперішнє удержаннє дяка залежало виключно від церковних доходів, які складали йому місцеві парохіяни за виконуваннє свойого рода обрядових функцій, і які нині по причині довголітної, світової війни й

упадку релігійних почувань зменшилися майже до зера.

Нинішний дяк, щоб ратувати себе й свою родину від голодової смерти, мусить дуже часто працювати як денний зарібітник та виконувати при тім навіть найгірші роботи, що не тільки його повагу, як дяка, але також повагу церкви й так вже підупавшої релігії взагалі — в очах некритичних мас понижує до найнизшого ступня.

Матеряльне положеннє згаданих дяків є так нужденне, що нині є вже великою рідкістю, щоб навіть сільський дяк посідав власну, хотяйби найгіршу хатину або кавалочок ґрунту. Він є нині зданий на ласку й неласку своїх парохіян.

Одиноким виходом з так страшної ситуації є тут, як можливо найскорше наділеннє дяків достаточною скількістю ерекціональних ґрунтів, і побудованнє для них мешкальних і господарських будинків.

Завважується, що в сей спосіб матерьяльно забезпечений дяк, як одинокий дільний посередник між священиком з одного а вірними з другого боку причиниться в великій мірі до піднесення поваги релігії серед мас, та до привязання їх до церкви й Бога і то як раз тоді, коли серед вірних грек. кат. обряду почали ширитися ріжного рода релігійні секти, що мають навіть шкідливі впливи на них там, де ходить о виконування своїх горожанських обовязків супроти держави.

За Головний Виділ Т-ва „Взаїмної Помочи Дяків" у Львові:

Голова Виділу: О. Евген Дуткевич. **Голова Делеґації:** Редакт. Іван Волошин.

Секретар: Роман Криштальський, junior.

Заступ. Голови Делеґації: Олександер Багрій, урядовець.

Члени Делеґації:

Иосиф Кушнір, дяк і дяк. дел. в Щирци коло Львова. Андрій Хома, дяк і дяк. дел. в Ліску.

Микола Цьорох, дяк і дяк. дел. в Долгомостисках.

Звіт Дяківської Делеґації до Варшави.

Повний звіт з діяльности й успіхів Дяківської Делеґації в Варшаві, та звідомлення про стан в якому находиться тепер справа приділу ерекціональних ґрунтів дякам, буде поміщений в слідуючому числі нашого, **незалежного органу „Голосу Дяків"**.

Делеґація.

Подяка.

Низше пі/писані члени дяківської Делеґації до Варшави мають за шану в імени всіх Впп. Дяків всіх трьох галицьких дієцезій, зл жити оцею дорогою Вельмишановному **Українському Посольському Клюбови** в Варшаві а з окрема його Вельмидостойному Пану Презесови **Сергієви Хруцькому**, та Вельмишановним П. П. Послам: **Д рови Василеви Дмитріюкови й Н. Козубському** за їх щире заінтересуваннєся справою наділення галицьких дяків ерекціональним ґрунтом, за їх сій справі пречесну рішучу поміч в соймі і поза ним, та за їх особисті труди, які Вони поклали в часі авдієнцій Делеґації в Варшаві у поодиноких інстанціях, найщирійші подяки й найгорячійше Спаси-Бг!

Голова Делеґації: Редак. *Іван Волошин.* Заст. Голови Дел.: *Олекс. Багрій*, урядов.

Члени Делеґації:

Андрій Хома, дяк і дяк. делегат в Ліску. *Иосиф Кушнір*, дяк і дяк. дел. в Щирци к. Львова.

Микола Цьорох, дяк і дяк. дел. в Долгомостисках.

Відозва.

Не припиняйте розпочатої праці над зложеннем **Великого Шематизму Дяків на 1926 рік**, та присилайте зараз потрібні дати й задатки на него, щоб сей шематизм вийшов в пору з друку!!!

Редакція.

Складайте добровільні датки на фонд своєї рідної незалежної преси.

До всіх Впп. Пренумераторів „Голосу Дяків".

З сим числом кінчите Впп. Пренумератори-Дяки календарний рік Вашої економічної борби та Вашої орґанізаційної праці.

Мимо сего, що ся економічна борба заскочила Вас неприготованими й незорґанізованими як слід, то Ви все таки, розуючи вагу й значіннє моменту, знайшли в Собі тільки сили й енергії, що, не лякаючись навіть жертв борби, зуміли до нині не лише здобути й скріпити кожду дану позицію, але рівночасно побільшити й зединити всі Свої орґанізаційні сили, та стати з піднесеним чолом до дальшої інтензивної борби праці.

Сим всім зложили Ви іспит соціяльної зрілости та поставили дані чинники перед доконаний факт, що Ви не є вже тим елементом, за який они Вас до нині вважали та що з Вами хоч-нехоч треба вже тепер числитися

Тепер на закінченнє сего року Редакція складає Вам Впп. Пренумератори щирі подяки за Вашу прикладну витревалість в сій борбі та бажає Вам з цілого серця, щоб в слідуючому році Ваші сили й енергія зросли до найбільшої величини, та щоб Ви як в найкоротшому часі осягнули те, за що тепер так по геройськи боритеся.

Байдужі гинуть!

ФЕЙЛЄТОН.

В. Дячок.

Колись а нині.

(Розвідка до Історії Українських Дяків).

(Продовженнє).

На встид і ганьбу в многих селах „дякують" ще такі люди, що не мають навіть слабого поняття про церковний спів та про завдання дяка, розуміється дяка правдивого і небайдужного також до організаційної праці та борби за поправу своєї гіркої долі. Такі „дяки" то права рука тої частини нашого духовенства, яка всіма силами старається заступити нам шлях до красшого завтра. Я не маю тут — борони Боже — на думці тих неіспитованих дяків, які вже знаходяться в боєвих рядах за загальне добро дяківського стану, та яких імена також прикрашують наш дорогий Перший Шематизм, але тих, які ще й нині, коли хвиля для загальної дяківської справи може найбільше важна й рішаюча, надумуються ще, чи вступити на боєвий шлях та йти спільно з другими до рішаючого бою, чи може очікувати з заложеними руками аж другі за них все, що треба зроблять.

Такі „дяки" повинні тямити, що в свойому часі прийде хвиля обрахунку й все буде по заслузі. **Здобутки борби будуть розділені лише між тих, котрі за них боролися, котрі працювали й не щадили себе та свого гроша на ведення сеї борби.**

Тут і там чути голоси деяких одиниць, що дякам взагалі не зле поводиться та що їхня доля жадної поправи не потребує, бо вона вже досить поправлена.

І чим-же ми ту „долю" поправили? Певно тим, що деякі священики повикидали своїх дяків без правної підстави на вулицю, й оставили їх на поталу судьбі, не оглядаючись навіть на пізний вік і на численні літа служби даного дяка?

Деякі священики посунулись в свойому диктаторстві над своїми дяками так далеко, що ндвіть забороняють їм читати їхній одинокий становий орган „Голос Дяків". Змісто відповіди тим священикам уважаю за доцільнійше пригадати нашим дякам слова великого нашого поета й ученого Івана Франка:

„Не кидай власної мети,
Щоб за чужою десь іти,
А власну ясно ціль пізнай,
До неї просто поспішай!" . . .
. . . . . . бо „зло й тобі прожре до кости тіло,
Щоб ти зненавидів єго і бивсь з ним сміло..."
Хто з злом не бореть, той людий не любить...

В Історії Дяків вже записана подібна сторінка, та тодішні священики не були так виноваті, як нинішні. Цікавий нехай перечитає собі куренду епископа Михайла Левицького з дня 24. 7. 1816 р. і там знайде блідий праобраз нинішного.

Чи дотичне нинішне духовенство здає собі з того справу, що всі його зусилля, щоби дяків держати лише для своїх приватних послуг, приносять шкоду не лише церкві й народови, але й священикам самим?

Дяки стоять найблизше селян, знають чим вони жиють, що говорять та що думають. Знають і це, що найпильнійшим обсерватором життя, є селянин. Він приглядається всяким подіям холоднокровно, обмірковує: що і як, а коли вже видять свій осуд, тоді і десять проповідий не поправить лиха. Бо селянин хоче бачити і в практиці того самого душпастиря, який на проповіди так гарно викладає теорію любови свойого ближнього. І селянство мовчить, бо воно наразі не заінтересоване в цій борбі між дяками з одного а священиками з другого боку. Ми бачимо, як воно з дня на день замикається само в собі, не вірить нікому і не спішить з матеріяльною помічю навіть такій інституції, як „Рідна Школа". Селянин бачить в свойому селі господарку інтелігентних одиниць; бачить, як они користають зі свойого настоятельства — тому то він і не вірить, щоби міг хтось бути ліпшим від „пан-отця" і не дає нікому нічого. А на всякі клички він глухий — бо призвичаївся в церкві наслухати чого иньшого, а на ділі побачити що иншого.

Між дяками ніколи не бракувало людий, якіб не розуміли ваги даного моменту, не бракувало ніколи мучеників за національну справу, та заступників обряду і віри. Сподіваємося й віримо, що і тепер у нихне забракне людий, які з вірою в побіду не приступияиб до боротьби за краще своє завтра. Метою дяків, крім матеряльного забезпечення м. и. є: стати вірними синами церкви та поневоленого народа, а не приватними слугами своїх „настоятелів".

На при кінці звертаюсь до П. Т. дяків з закликом: Єднайтеся братя! В єдности Ваша сила й побіда. Будьте солідарні так, щоби йшов **оден за всіх, всі за одного**, бо солідарність, це ніким ніколи непоборима сила.

До праці! до боротьби!

„Нехай Ваша праця буде боєм, а мир Ваш нехай буде побідою!"[1])

Конець.

[1]) Ніцше.

До Українського громадянства.

Рада Українського Т-ва „Просвіта“ в Берестї йдучи по лінії своїх культурно-освітніх завдань на засіданні своїм 12. листопада 1925 р. постановила розпочати акцію будови власної хати „Народного Дому“ в Берестї, в якім можна було би примістити „Просвіту“, українську приватну школу та инші укр. інституції.

Для того Рада Т-ва обрала Комітет будови, в склад якого увійшли: посол до Сойму др. Василь Дмитріюк, як голова, голова „Просвіти“ адвокат Володимир Криницький, як заступник голови К-ту, Микола Крижанівський (скарбник) і адвокат Василь Пантелеєвич (секретар).

Комітет Будови Народнього Дому в Берестї звертається до всього свідомого українського громадянства з гарячим закликом, допомогти йому збудувати власну хату для одинокої української, культурно-освітньої організації на цілім широкім, але глухім і біднім Полісі. Комітет випускає 1) підписні листи, 2) цеглинки по 25 гр. і 3) приймає грошові пожертви на будову. Маючи надію, що укр. громадянство зрозуміє вагу істнування українських організацій на цих українських „кресах“ і не відмовиться прийти Комітетови з матеріяльною допомогою. Комітет закликає слати жертви в грошах по адресі: **Бересть-Лит. Братський Заулок, Т-во „Просвіта“ на рах. К. Б. Н. Д., або на імя голови К-ту посла д-ра Дмитріюка, Сойм Варшава.**

За Комітет Будови „Народнього Дому“ в Берестї
Голова Комітету:
Др. Дмитріюк, посол.

Ділами, не словами!

Скільки коштувала світова війна?

Остання, світова війна коштувала 400 міліярдів долярів. Щоби зрозуміти, яка то великанська сума, подаємо такий приклад: За ту суму можнаби побудувати дім вартости $2^1/_2$ тисячий долярів для кождої родини в Америці, Канаді, Англії, Австрії, Франції, Бельгії, Німеччині, Україні й Росії. Для кождого дому можнаби купити домашних знарядів і город коло дому за 500 долярів. Крім сего в кождому місті з висше названих держав можна купити бібліотеку за 5 міліонів долярів, побудувати шпиталь за 5 міл. дол., університет за 10 міліонів долярів. Крім того можна зложити на процент таку суму, з процентів якої можнаби удержувати 125 тисяч учителів і 125 тисяч шпитальних сестер з пенеією по 1 тис. дол. річно. За решту, яка по тім всім ще осталаби, можнаби купити цілу Францію і Бельгію.

Тепер хиба вже можете собі представити, яка то сума тих 400 міліярдів долярів!

А чи знаєте, яку кроваву жертву зложило людство? Ні більше ні менше лишень 7 і пів міліона убитих і 15 міліонів інвалідів.

А може та крівава різня наситила кровожадний імперіялізм? Куди там! Не лишень не наситила, але ще більше розпалила єго жажду. Америка Англія, Франція і инші горячково узброюються, военні фабрики працюють, смертоносних винаходів що раз більше. Кроваве марево уноситься і висить над людством. Америка узброілася так, що в протягу одної ночі може виставити 4 міліонову армію. Англія будує великанські армати. Куля до такої армати важить 24 метричні сотнарі (кили), довжина кулі $2^1/_2$ метра, ширина 53 центиметри. Куля вилітає з армати з такою силою, що по одним кільометрі лету потрафить розбити, продиравити сталевий панцир грубости 75 центиметрів.

І се має бути той ангел мира, про якого так голосно виспівують ріжні імперіялістичні крикуни на частих нарадах!

Кров ллється дальше і підсичує кровожадну імперіялістичну горячку. А працюючий народ світа томиться в голоді, в ярмі тих різунів!

Ювілят,

якому не судилось празнувати свойого ювілейного свята.

День 4. лютого 1926 р. мав бути одним з найбільше памятних днів в життю бл. п. Тимотея Щитинського, був. дяка і дякоучителя в Довжневі, Мицові, Вижлові, Винниках і в Камени коло Холма. В сім дни мав Покійник обходити 54 літну річницю безпереривної, прикладної дяківської служби, яку Він так горячо полюбив, що всі Свої сили й знаннє посвятив був для неї. День сей мав бути для Него тим важним етапом в життю, який скріплює сили й духа та додає заохоти до дальшої праці для добра церкви й свойого народа.

Бл. п. Тимотей Щитинський.

Невмолима люта смерть не позволила Покійникови діждати сеї для Него радісної хвилі, але забрала Його вже дня 12. жовтня 1925 р. на вічний спокій.

Бл. п. Тимотей Щитинський прийшов на світ дня 6. лютого 1855 р. в селі Довжнів, варяжського деканату. Одною з головних Його прикмет була велика охота до школи, до якої Він почав учащати вже в 6. році життя. Дяківську науку Покійник побирав в слідуючих тодішних дяків, а саме: Сильвестра Левицького, Івана й Григорія Шурмяків та Якова Кичка в Яструбичах.

Покійник вже в 12. року життя зачав як піддячий служити церкві і вже після 4-рох літ такої служби обняв сталу посаду дяка і дяко учителя в Довжневі.

Ціле життє Покійника було переплітане ріжними терпінями й злиднями: в 12. році життя остав Він вже сиротою по батькови а дещо пізнійше померла й його мати. В 50. році життя пережив Він найтяжший біль, бо в сему часі попращала Його на віки Його Найдорожша подруга й Товаришка життя.

Даківську службу передяв Він 1920 р. свойому синови Петрови Щитинському, і від того часу аж до послідної хвилі Свого життя оставав при нему на його повному одержанню.

І в Святому так?

Доносять нам зі Святого, радимянського деканату, що на основі якогось непровіреного писемного доноси, усунено тамошного яка п. Миколу Грицуняка з дяківської посади, не звважаючи на те, що він має вже за собою 66 літ життя а 33 роки дяківської служби.

Поки що не забираємо тут голосу, але очікуємо точного п обширного вияснення справи від тих, що тут найбільше заінтересовані.

До відома Впп. довжників.

Тих Впп. Пренумераторів, які до нині ще не вирівнали залеглости за часопис за І. і ІІ. квартали та за шематизм за 1925 р. ми були змушені передати нашому адвокатови до дальшого поступування, одначе з тим застереженнєм, що наколи вони до кінця сего року свої залеглости вирівнають, то їх з огляду на великі кошта, на судову дорогу не передається.

Редакція.

Від Редекції.

Щоб вже раз заповнити всі люки в одноцільному фронті дяків та як слід скріпити їх організаційну силу, Редакція в імени загального добра дяківської справи, взиває кождого свойого Вп. пренумератора з окрема, щоб на слідуючий рік вже тепер приєднав свойому **незалежному** органови „Голосови Дяків“ не богато, **лише одного Дяка-пренумератора.**

Тому що праця ся є невелика, дуже легка й не вимагає жадних грошевих видатків — **може й повинен** кождий з Впп. Пренумераторів се **негайно**, як слід виконати.

Сим осягнеться великий сукцес в нашій теперішній праці й се причиниться в певній мірі до скорого осягнення нашої мети.

До всіх Впп. Дяків, які ще нічого не зложили на подорож Делеґації до Варшави!

Хто з Впп. Дяків не зложив ще датку на подорож Делеґації до Варшави, нехай зробить се **зараз**, бо в противному випадку буде наразі напятнований в часописі.

Найкрасше зрозуміли вагу й значіннє висилки сеї Делеґації дяки львівської Епархії, бо вже до 1. листопада 1925. зложили на ту ціль **597 зол.**, коли дяки перемиської Епархії зложили до того часу лише 287 зол. а дяки станиславівської Епархії „аж“ 49 зол.

В виду сего мусілося на висилку Делеґації певну квоту гроший дозичити.

Тому, що дяки львівської й перемиської Епархії зложили на сю ціль по 2 зл. від особи, та що богато таких дяків є, що навіть й по 1 зл. не мають з відки дати, **повинні також заможнійші дяки й станиславівської Епархії згадані датки, в квоті по 2 зл. від особи зложити.**

Сі датки можна посилати прямо до Головного Виділу Т-ва „**В. П. Д.**“ у Львові.

Редакція.

Організаційне життє дяків по деканатах.

Поморянський деканат.

Дня 18. липня с. р. відбувся Збір Дяків поморянського деканату при участи 10 дяків. На збір прибули також о. декан Склепкович і о. Кучкуда, парох з Бібщан. Збором проводив о. Кучкула, котрий в коротких словах пояснив значіннє організації дяків і завізвав всіх дяків до солідарної праці.

Вп. Микола Павлюк, дяк в Поморянах прочитав і пояснив Службову Прагматику Дяків.

Збір ухвалив слідуюої резолюції:

1) Домагатися від Польського Уряду, негайного наділення всіх дяків ерекц. ґрунтом титулом їх службового вивинування, а наколиб в даний парохії не було надвижки такого ґрунту, то збір домагається приділу сего ґрунту для дотичного дяка з сусідної парохії або деканату, який має відповідну надвижку ерекц. ґрунту.

2) Домагатися, щоб Польський Уряд узнав дяків за необхідних церковних функціонарів та перебрав їх на державний етат.

Делеґатом на поморянський деканат вибрано Вп. Миколу Павлюка, дяка в Поморянах, котрий заявив, що кождий дяк мусить безумовно бути пренумератором свойого одинокого станового **незалежного органу „Голосу Дяків“**, та членом **Т-ва „Взаїмн. Пом. Дяків“ у Львові.**

Предсідник:	Секретар:
О. Осип Кучкуда, парох в Бібщанах.	*Миколай Павлюк*, дяк і дяк. дел. в Поморянах.

Балигородський і тіснянський деканати.

Збір Дяків балигородського і тіснянського деканатів відбувся дня 13. 7. 1925 в Балигороді. На зборі явилися майже всі дяки сих деканатів. Предсідником збору вибрано Вп. Григорія Шийку, дяка в Волковиї, його заступником і секретарем збору Вп. Василя Бурлича в Терці.

На зборі запали слідуючі резолюції:

1. Збір домагається від Польського Уряду наділення всіх дяків ерекціональним грунтом титулом їх службового вивинування, в висоті бодай одної третої тої скількости, яка на основі конкордату припаде парохам.

2. Збір домагається, щоб Польський Уряд визнав всіх дяків необхідними церковними функціонарами, а перебрав їх на державний етат.

3. Збір взиває всіх Впп. Товаришів Дяків всіх трьох дієцезій, щоб рішучо домагалися за церковні треби одної третої части загального винагородження, себто половину того, що побирає священик. Такі резолюції вислано також до всіх інстанцій поданих в 2. числі „Голосу Дяків".

Балигород, дня 13. 7. 1925.

Предсідник: *Григорій Шийка*, дяк в Волковиї.
Секретар: *Василь Бурлич*, дак в Терці.

Судово-Вишенський деканат.

Збір Дяків судово вишенського деканату, скликаний Вп. Миколою Цьорохом, дяком і дяків. делег. в Долгомостисках, відбувся дня 23. 4 1925 в Судов.-Вишни в „Народному Домі".

Збір відкрив Вп. Микола Цьорох, покликуючи на предсідника Вп. Василя Змію, дяка й дяків. делегата в Вербіжи, який не жалуючи кошту й труду прибув як гість аж з комарнянського деканату, щоб взяти особисту участь в нашому зборі. Секретарем збору вибрано Вп. Миколу Цьороха.

На зборі ухвалено слідуючі резолюції:

1) Збір домагається від Польського Уряду наділення всіх дяків ерекц. грунтом в висоті одної третої тої скількости, яка на основі конкордату припаде парохам, а крім сего призначення їм мешкальних і господарських будинків.

2. Збір домагається від Польського Уряду визнання їх як державних функціонарів та перебрання їх на державний етат.

3. Збір домагається від Епископськ. Ординаряту признання їм одної третої части загальної вартости доходів за виконуванне всіх обрядово-церковних функцій.

4. Збір домагається від Еписк. Консисторії в Перемишлі як найскоршого затвердження Службової прагматики.

На зборі не явились слідуючі дяки: Иосиф Нагурський з Никлович, Микола Брень з Волчух, Василь Демчина з Тулиголов.

Микола Цьорох, дяк і дяк. делегат в Долгомостисках, о. п. Судова Вишня

Височанський й турчанський деканати.

Дня 8. липня 1925. відбувся довірочний Збір Дяків височанського й турчанського деканатів в Комарниках.

На зборі явилося на жаль половина дяків.

Збір відкрив Всеч. о. декан Тустанович, якого присутні вибрали предсідником. Заступником предсідника вибрано Вп. М. Хомутника, дяка з Яблінки а секретарем Вп. М. Височанського, дяка й бувшого секретаря Т ва Дяків з Маткова.

Пояснено Правило для дяків, видане Еп. Консисторією 1911 р.

Збір ухвалив такі резолюції:

1) Домагатися від Польського Уряду наділення всіх дяків ерекціональним грунтом, титулом їх службового вивинування в висоті одної третої части тої скількости, яка припадає парохам.

2) Збір домагається, щоб дяків признано необхідними церковними функціонарами та перебрано їх на державний етат.

3) Збір взиває всіх дяків, щоби рішучо за виконування всіх церк.-обряд. функцій жадали одної третої части загальної вартости.

Вкінци вибрано Орґанізаційний Комітет, в склад якого ввійшли: Вп. Стефан Маковський, дяк з Комарник, як предсідник; Вп. Мих. Хомутник, дяк з Яблінки, як його заступник; Вп. М. Височанський, дяк з Маткова, як секретар; Вп. П. Височанський, дяк з Висоцька Вижного, як касієр.

Сей Комітет взиває всіх дяків, до передплачування свойого часопису „Голосу Дяків" а крім сего, щоби на другий раз всі дяки явились на зборі.

Неприсутність сих деканатів на вічу в Смільн. оправдується далекою, утяжливою дорогою, (около 80 кільометрів) і браком залізно-дорожної комунікації. На тім збір закрито й протокол підписано.

Комарники, 8. липня 1925.

Предсідник: *О. Тустанович*, декан і парох в Комарниках.
Секретар: *М. Височанський*, дяк з Маткова.

Коломийський деканат.

Протокол Збору Дяків коломийського деканату, відбувшогося дня 6 серпня 1925 р. в Коломиї в домівці читальні „Просвіти".

Збір відкрив Всеч. о. канонік Стек, голова Виділу Т ва „Взаїм. Пом. Дяків" в Станиславові.

Предсідником збору вибрано Вп. Нестора Волчука, дяка і був. редактора „Голосу Дяків" в Коломиї, його заступником Вп. Миколу Клюса, дяка з Воскресінець а секретарем Вп. Дмитра Коржинського, дяка з Малих Камянок.

На зборі явилися майже всі дяки коломийського деканату, а крім сего прибули як гості також Вп. Баранюк Иосиф, дяк з Будилова дек. Снятин, і Вп. Фенин Василь, дяк і дяк. орг. з Рунгур, дек. Пістинь.

Неприбувші на збір Впп.: Мойса Микола, дяк з Ілинець, Сидич Іван, дяк з Трійці, і Стефанків Григорій, дяк з Лючі, дек. Пістинь, оправдали свою неприсутність, чим дали великий доказ, що вони є карними членами дяківської організації та розуміють вагу й значіннє її для загальної дяківської справи.

Перший забрав голос Всеч. о. Стек, який пояснив вагу й значіннє організації дяківського стану та заснування дяківських кооператив. Що до приділу ерекціонального грунту дякам на основі конкордату не дав жадного конкретного пояснення. мовляв тому, що ся справа ще не є остаточно полагоджена.

Після сего виступив з довшою промовою Вп. Іван Волошин, головний і відповідальний редактор нашого незалежного органу „Голосу Дяків". Він вказував на великі хиби й занедбання дотеперішної організації дяків та їх некористні наслідки для загальної дяківської справи, пояснював, якими шляхами належить здобувати собі красшу долю, та поставив внесок, щоб дяки по всіх деканатах вже домагалися тимчасового наділення їх ерекц. грунтом під осінні засіви, доки справа приділу ерекціон. грунтів дякам не буде остаточно вирішена.

Дальше Шан. бесідник піддав острій критиці майже нелюдське поступованнє більшости духовенства супроти своїх дяків, а як один з многих прикладів подав те, що священики з малими вийомками, не то що не відступили дотепер своїм дякам по кілька моргів ерекцін. землі на основі епископського розпорядку, але майже цілою лавою виступають ще проти справедливих і пекучих домагань дяків.

При кінци забирали голоси на теми матеріяльного забезпечення дяків також Впп.: Баранюк Йосиф, дяк Будилова, Клюс Микола, дяк з Воскресінець, Марущак Роман, дяк з Турки к. Коломиї і много инших дяків.

Резолюції запали слідуючі:

1. Збір домагається від всіх парохів чи завідателів парохій коломийського й сусідних деканатів, щоб они негайно відділили своїм дякам по кілька моргів ерекц. землі під осінні засіви будьто на основі епископського розпорядку, будьто на основі обовязуючого конкордату.

2. Збір взиває всіх дяків всіх трьох дієцезій до ухвалювання повисшої резолюції на своїх деканальних зборах, а крім сего до передплати свойого станового та незалежного органу „Голосу Дяків".

Делегатом на коломийський деканат вибрано одноголосно Вп. Марущака Романа, дяка з Турки, його заступником Вп. Клюса Миклу, дяка з Воскресінець а секретарем Вп. Коржинського Дмитра, дяка з Малих Камянок.

Предсідник: *Волчук Нестор*, дяк і б. ред. „Г. Д." в Коломиї.
Секретар: *Коржинський Дмитро*, дяк в М. Камянках.

Теребовельський деканат.

Дня 30. 6. 1925 відбувся в Теребовлі Збір Дяків теребовельського деканату, на якому явились майже всі дяки сего деканату. Трьох дяків, які не явились на зборі, до нині ще з сего не оправдались.

Предсідником Збору вибрано Впр. о. каноніка й декана згаданого деканату Стефана Мохнацького, а секретарем Вп. Петра Ґотя, делегата, дяка і управителя хору в Теребовлі.

Перший виступив з коротенькою промовою старенький дяк з Дарахова Вп. Іван Старик, старанючись заохотити своїх молодших і старших товаришів до інтензивної організаційної праці.

Потім забрав голос Вп. Михайло Крушельницький, який в своїй довгій промові зясував положення дяків в давнійших і теперішних часах.

Збір ухвалив такі резолюції:

1. Щоб віднестись з просьбою до Впр. о. декана Стефана Мохнацького, щоб він порозумівся зі всіма оо. парохами свойого деканату в тому напрямі, щоб они давали своїм дякам однаковий процент доходів за церковні треби, себто ⅛ часть загальної вартости, що Впр. о. канонік і декан дуже радо приняв до відома та приобіцяв се цілим своїм авторітетом поперти.

2. Щоб кождий дяк обовязково був членом свойого товариства, та платив членську вкладку.

3. Щоб кождий дяк обовязково передплачував свій становий часопис „Голос Дяків". та, щоб той часопис виходив що найменьше 4 рази в місяць, або й 2 рази на тиждень, бо для загальної дяківської справи обсолютно є за мало наколи наш часопис тільки два рази в місяць виходить, та що без часопису ніяка праця в організації як слід не піде.

4. Збір приняв до відома й затвердив вибір делегата на теребовельський деканат Вп. Петра Ґотя, дяка і управителя хору в Теребовлі.

5. Збір домагається, щоб всі дяки, котрі ще не іспитовані, могли складати кваліфікаційні іспити по своїм деканатам, а то з огляду на загальну грошеву крізу та великі кошта подорожі.

Таку комісію мавби вибрати Деканальний Уряд за дозволом Епископського Ординаряту, в свойому деканаті з помежи священиків, дяків і евентуально инших фахових сил.

6. Збір ухвалив одноголосно розслідити справу усунення з дяківської посади Вп. Григорія Луковського, дяка з Острівчика, теребовельського деканату, який занимав посаду дяка в згаданому селі більше як через 40 (сорок) літ, а тепер, будучи ще здібним до служби, вже два роки сидить без посади, підчас коли на його місци знаходиться людина зовсім не кваліфікована на дяка.

Вп. товариш Луковський знаходиться тепер з жінкою й дітьми майже без кусника хліба й даху над головою.

На закінченнє виголосив Впр. о. канонік коротку промову, в якій загрів всіх присутних до організаційної праці за красшу дяківську долю.

Теребовля, дня 3. 7. 1925.

Петро Ґоть, дяк, упр. хору й дяківськ. делегат в Теребовлі.

Белський і варяжський деканати.

Дяківський Збір белського і варяжського деканатів, скликаний Вп. Григорієм Луциком, дяком з Жужеля, відбувся дня 30. червня 1925 р. в Белзі.

Збір відкрив Вп. Гр. Луцик, покликуючи на предсідника Впр. о. Івана Калинського, пар. з Белза, а на секретаря Вп. Петра Щитинського, дяка з Довжнева.

Предсідник збору привитав щиро зібраних і завізвав до організаційної праці над поправою своєї долі. Впр. Бесідник сказав: „Без єдности і власної борби не дійдуть дяки до своєї мети, надіючись на чужу ласку", що нарікання на клир, є безпідставне, бо священики не є в силі забезпе-

чити долю наших дяків. В тій справі лише Еп. Ординаріяти можуть помочи, однак без праці і резолюцій справа нерушиться з мертвої точки".

В тім прибув на збір Всч. о. Салук, катех. з Белза, який забрав голос і пояснив та змалював образ примірного дяка та його діяльности в громаді, заохочуючи присутних до борби за красшу долю дяків.

Вп. Олександер Гнатюк, дяк з Угринова, забираючи голос зясував незавидну долю дяків, їх матеріяльне й соціяльне положення. Він згадав, що наколи дяк дочекаєсь старости, то зближаєсь для него чорна година і привид „жебрачої торби". Тому завізвав зібраних до енергійної організаційної праці, а не ходити манівцями і надіятись на чуда й на якусь ласку... Се є безнадійне! — Одиноким виходом дяків з нужди є наділене їх ерекц. грунтом титулом їх службового випосаження. Сусенда дяка не повинна відбуватись за сяку-таку провину, як се до нині водиться. Бо позбавлений хліба не знайде служби тоді, коли вже постарівся.

Делеґатами дек. вибрано на бельский дек. Вп. Івана Шутовського, дяка з Белза, а на варяжський дек. Вп. Олександра Гнатюка, дяка з Угринова.

Агентами дек. вибрано: на бельский дек. Вп. Григорія Луцика, дяка з Жужеля, на варяжський дек. Вп. Петра Щитинського, дяка з Довжнева.

Ухвалено одноголосно, що всі дяки згаданих деканатів обовязані зложити річно по 50 сот. на кошта адміністрації, до рук агента дек. Прихід і розхід викаже книга протоколу.

Візвано всіх дяків до передплати станового часопису „Голос Дяків" і всюди його поширювати. Також візвано дяків до унормування платні за церковні греби, бо нинішна платня дяка дуже часто рівнається $1/10$, або $1/20$ части загальної вартости.

Присутні жадають негайно зібратись в Сокали й Варяжи в повисше знаній справі.

Підписаний просить Вп. Мусія Павла, дяка з Варяжа, о скликання евентуально через наш часопис Збору Дяків в Варяжи.

Довжнів, дня 3. липня 1925.

Петро Щитинський,
дяк і агент дек. в Довжневі.

Зарваницький деканат.

Збір дяків зарваницького деканату скликаний Вп. Іваном Пирожком, дяком і дяк. делег. в Зарваници, і Вп. Іваном Гарнеком, дяком і заст. дел. в Богатківцях відбувся дня 10. 7. 1925 р. о 3. год. сполудня в домі Вп. Дмитра Скального, дяка в Бурканові.

На зборі явились всі дяки повисшого деканату, крім одного, якого неприсутність, задля 76 літної старости й далекої дороги, бо $2^1/_2$ милі — була оправдана.

Крім дяків, взяв участь в зборі ревний і щирий прихильник дяків, Всеч. о. Іван Сендецький, декан і парох в Золотниках.

Предсідником збору вибрано Вп. Івана Крушельницького, дяка в Соснові, а його заступником і секр. Вп. Івана Гарнека, дяка в Богатківцях.

Всеч. о. декан Іван Сендецький по відкриттю збору й відспіванню „Царю небесний" зясував, що дяки належать до другого степення священства, і щоби віднестися до Головного Виділу „Самопомочі Дяків" у Львові, який би в порозумінню з Вспрев. Митр. Ординар. видав негайно форму, приписаного одностроя для дяків.

Присутні на зборі ухвалили слідуючі резолюції:

1) Збір Дяків домагається від Польськ. Річипосп., щоб дяків визнано необхідними церк. функціонарами, щоб перебрано їх на державний етат і наділено ерекц. грунтом, титулом їх службового вивінування в висоті одної третої части, тої скількости, яка припаде священикови.

2) Збір домагається від сего Правительства, щоб в кождій парохії була відповідна хата й другі господарські будинки для дяка.

3) Збір взиває всі дяки у всіх 3 дієцезіях, щоб домагались рішуче зі всіх доходів взагалі, а не лише в натурі, одної третої части.

4) Вп. Іван Гарнек ставить внесок, щоб всі дяки, як оден, передплачували свій становий часопис „Голос Дяків" і пренумерату за него висилали не квартально, але за цілий рік з гори, щоб часопис мав змогу красше розвиватись, на що зібрані одноголосно згодилися.

5) Крім сего збір ухвалив, щоби як найскорше наш часопис виходив раз в тиждень під неділю.

6) Дальше збір ухвалив, щоб часопис „Голос Дяків" по змозі виходив в формі 4º (чвірки) щоб пізнійше можна було його лекше оправити й переховати на дальший час.

7) Збір Дяків відноситься з домаганнєм до Головного Виді у „В. П. Д." поробити відповідні заходи в Митр. Консист., щоб ті дяки, котрі мають понад 15 літ дяків. служби були іспитовані в своїх деканатах перед вибраною до сего Комісією.

Вкінци віззав Вп. Іван Гарнек всіх зібраних дяків, до приступлення в члени Т-ва „В. П. Д.", на чім збір закінчено й протокол підписано.

Предсідник: *Крушельницький Іван,* дяк в Соснові.
Секретар: *Гарнек Іван,* дяк і здг. в Богатківцях.
Делеґат: *Іван Пирожок,* дяк і дяківськ. делег. в Зарваници.

Жуківський деканат.

Дня 20. липня 1925 р. відбувся в Обертині **Довірочний Збір Дяків** жуківського деканату, скликаний Вп. Антоном Назаревичем, дяком і дяк. делег. з Жукова. На зборі явилися крім 20 дяків також Всеч. о. Дмитро Грабець, парох з Обертина і Вп. Др. Ілія Кибюк, адвокат в Обертина. Збором проводив о. Д. Грабець. Після реферату Вп. Д-ра Ілії Кибюка про значіннє дяківського стану для нашого народу, та про значіннє й силу добре зорганізованого товариства, ухвалено одноголосно такі резолюції:

1) Збір домагається від польського уряду, наділення всіх дяків ерекціональним грунтом титулом їх службового вивінування в висоті бодай одної третої тої скількости, яка на основі конкордату припаде парохам.

2) Дальше домагається збір, щоб Польський Уряд визнав дяків за необхідних церковних функціонарів та перебрав їх на де[illegible] етат.

3) Збір взиває всік дякі[illegible] домагалися за церковні треби одної [illegible] загального винагородження.

4) Щоби всі священики вже [illegible] дякам сеї осени безплатно в посідання й до уживання належну їм на основі закона скількість (4—8 гектарів) грунту.

5) Щоби всі дяки жуківського деканату були передплатниками часопису „Голос Дяків".

Делеґатом на біжучий рік вибрано Вп. Константина Марцинюка, дяка з Камінок Великих.

Тоті резолюції вислано до всіх інституцій, поданих в 2. ч. „Голосу Дяків".

Предсідник: *О. Грабець Дтишро,* сотр. в Обертині.
Секретар: *Марцинюк Константин,* дяк і д. дг. в Камінці Вел.
Третяк Микола, дяк в Обертині.

Медицький деканат.

Дня 10. 7. 1925. відбувся **Збір Дяків** медицького деканату в Медици в салі Т-ва „Просвіти" при ласкавій співучасти Всеч. о. Мировича, місцевого пароха та Вп. Василини, катедр. дяка з Перемишля.

Предсідником збору вибрано одноголосно о. Мировича, його заступником Вп. Василину а секретарем Вп. Сухожака, дяка з Хіднович.

Предсідник, відкриваючи збір підніс, що теперішне матеріяльне положенє дяків є дуже тяжке та висказав своє признанє зібраним за те, що они взялися так щиро до організаційної праці.

Вп. Сухожак, здаючи звіт із Загального Збору Дяків у Львові з 29. 4. 1925, пояснив значіннє „Службової Прагматики", виданої Митропол. Орд. у Львові.

Вп. Длябога, дяк з Торок вносить, щоб вислати письмо до Еп. Ординаряту в Перемишлі з просьбою, як найскорше затвердити Службову Прагматику і скликати Епархіяльний Загальний Збір Дяків перемиської дієцезії.

По довшій дискусиї ухвалено такі резолюції:

1) Збір домагається від Польського Уряду, щоб в разі парцеляції ерекціональних дібр призначив для кождого дяка титулом службового вивінування бодай одну трету часть тої скількости, яка на основі конкордату має бути позіставлена для пароха.

2) Збір домагається, щоби в кождій парохії було стале мешканнє для дяка з відповідними господарськими будинками.

3) Збір просить Епископський Ординарят в Перемишлі, о ласкаве затвердженнє „Службової Прагматики для дяків" так, як се вже зроблено у Львові з тим, щоби дяки діставали зі всіх доходів за церковні треби одну трету часть загальної вартости.

4) Щоби Головний Виділ Т-ва „Вз. Помочи Дяків" у Львові поробив заходи в відповідних чинників, щоб справа приділу ерекц. грунтів дякам була прискорена.

Делеґатом медицького деканату вибрано Вп. Сухожака, дяка з Хіднович, його заступником Вп. Кокота, дяка з Яксманич.

Вп. Сухожак, як делеґат подякував в імени всіх присутних дяків Всеч. о Мировичеви та Вп. Василині за ласкаву участь в зборі та візвав сих дяків до приступлення в члени „Т-ва Самоп. Дяків" в Перемишлі, та передплачування свойого станового часопису „Голосу Дяків".

Предсідник: *О. Мирович,* парох в Медиці.
Секретар: *Сухожак Петро,* дяк в Хідновичах.

Підгаєцький деканат.

Протокол Загального Збору Дяків підгаєцького деканату, який відбувся дня 9. липня 1925 о 12-ій годині в полудне в домі читальні „Просвіти" в Підгайцях, в справі поліпшення дяківської долі.

Предсідником збору вибрано одноголосно Вп. Івана Мушкивича, дяка з Підгаєць, а секретарем Вп. Михайла Бернатовича, дяка з Ковалівки.

Збір відкрив Вп. Іван Мушкивич, який горячими словами заохочував зібраних дяків до спільної станової організації, доказуючи, що наколи дяки будуть сильно зорганізовані, то тоді кождий буде з ними числитися, та що через організацію є найкоротша дорога до красшого завтра. Рівнож заохочував зібраних дяків, щоб кождий став членом Товариства „Самопомочі Дяків" у Львові, та був сталим передплатником свойого, станового, незалежного органу „Голосу Дяків".

Опісля забрав голос Вп. Олекса Богуш, дяк з Голгіч, він згадав про ті часи, коли то дяк занимав ще місця учителя, секретаря чи нотаря, чого доказом є ще й тепер уживаний титул для дяка: „реєнт", і теперішнє значіннє дяка, яке зійшло майже до зера. Колись серед гірких панщизняних часів дяк піддержував освіту серед темного народу; много парохіян побирало науку в того дяка-учителя. Нині того дяка наше духовенство скривдило й оставило власній судьбі. Підніс, що одиноким ратунком і виходом з такого страшного положення є для дяків, так як для всіх инших професій спільна організація, якої кождий дяк повинен бути членом.

На зборі ухвалено такі резолюції:

1) Збір домагається від Польського Уряду, наділення всіх дяків ерекціональним грунтом, титулом їх службового вивінування в висоті по 4 до 8 гектарів для кождого дяка.

2) Збір домагається від Польського Уряду, щоби признав дяків нербхідними чинниками церкви й перебрав їх на державний етат.

3) Збір домагається за церковні треби $1/3$ части загального винагородження, себто половину того, що побирає священик.

4) Збір домагається від Польського Уряду щоб він подбав про те, щоб в кождій парохії була відповідна дяківка з господарськими будинками й городом.

5) Збір домагається, щоби Головний Виділ Товариства „Самопомочі Дяків" у Львові поробив відповідні заходи до осягнення матеріяльного забезпечення дяків і їх родин на старість і на випадок неспосібности до праці.

6) Збір домагається від Польського Уряду, щоби справу дяків, трактував на рівні зі справою органістів.

7) Збір домагається, щоби дяк не збирав собі сам особисто роківщини, яка йому правно належиться на підставі прагматики, але щоби се було зібране громадою і віддане йому до диспозиції.

На тім збір о 2. години сполудня закінчено.

Предсідник: *Іван Мушкивич,* дяк в. р.
Секретар: *Михайло Бернатович,* дяк в. р.

Дяки коломийського й сусідних деканатів, позір!

Збір Дяків коломийського й сусідних деканатів відбудеться дня 30. грудня 1925 р. о 11. год. передпол. в Коломиї в домівці читальні „Просвіта“.

Дневний порядок:

1) Звіт з поїздки дяківської Делегації до Варшави.

2) Економічні справи дяківського стану.

3) Внески й запити.

Кождий дяк повинен на збір обовязково прибути. Неприсутні мусять на час оправдатися.

За Комітет:

Марущак Роман, дяк і дяківсь. делегат в Турці.

Коржинський Дмитро, дяк і заст. дяк. делегата в Камянках Малих.

Жуківський деканат, позір!

Зрір Дяків жуківського деканату відбудеться дня 28. грудня 1925, о 10. год. рано в Обертині в домі місцевого дяка Вп. Миколи Третяка, на котрий то збір всіх дяків сего деканату запрошуєтьтя. Хтоб з важних причин не міг на зборі явитися, мусить безумовно впору оправдатися.

В разі великої непогоди згаданого дня відбудеться збір дня 4. січня 1926 р. в повисше означеній годині й в повисше згаданому місци.

Жуків, дня 17. XII. 1925.

За Комітет:

Марцинюк Константин, дяк і дяк. дел. в В. Камянках.

Третяк Микола, дяк в Обертині.

Зі світа.

Польща. Фінансовий плян нового міністра фінансів Здзеховского стрічається з опозицією, бо зменшує урядовцям платню, а про редукцію кількадесятьтисячної армії поліції, мало що згадує. В звязку з надужиттєм в Почтовій Касі Щадничій в Варшаві, арештовано презеса тої Каси і бувшого міністра фінансів Ліндого, який свій арешт відбуває таки в своїому приватному помешканню.

На днях зібралося коло польського сойму в Варшаві около 600 безробітних і вислали свою депутацію до Сойму, щоб та представила там їх страшне матерьяльне положеннє й нужду.

Франція знаходиться тепер в дуже тяжкому положенню, бо з усіх боків тиснут її воєнні довги а гріш паде стрімголов в долину. Щоб ратувати ситуацію, деякі французькі політики радять продати одну з французьских кольоній в Африці чи Азії, а инші, щоб продавати державні будинки й мистецькі твори. Ог, до чого доводить війна! З сего дуже вдоволені крайні націоналісти, себто фашисти, і комуністи, бо одні й другі сподіються в даний мент перебрати уряд в свої руки.

Англія погодили Ірляндців з Ульстерцями в справі їх спільної границі, але проти сеї угоди, проти теперішного ірляндського уряду і проти Англії виступили ірлядські самостійники з де-Валерою на чолі. Вони розпочали сю борбу тим, що вислали до тюрми 3 революціонерів, перебраних в жандармські уніформи, які ніби то як жандарми привели туди арештантів. Там вони поарештували тюремних дозорців а політичних вязнів всіх повипускали.

Немалі клопоти має Англія також з Египтом і Палестиною, які з англійської політики там є невдоволені.

Німеччина. Після підписання договору в Локарно уряд Лютра уступив. Нового уряду ще не утворено, бо ніхто не хоче до сего братися. Сподіються, що Лютер знова буде покликаний през. Гінденбургом до утворення нового уряду.

Союз С. Р. Р. переговорює з Францією в справі царських довгів. По думці амбасадора Раковського переговори повинні скінчитися добре для обох сторін. Між Радянським Союзом а Японією політичні відносини дуже заострилися. Радянські війська концентруються в Манджурії а Японські в Кореї. Причиною сего є те, що Радянський Союз попирав китайського генерала Фенга, в борбі проти другого китайського генерала Чонг Со-Ліна, який стояв на услугах Японії і над яким недавно генерал Фенг відніс велику п біду.

Америка. Президент держави Куліідж домагається від сенату: 1) щоб і на далі не було вільно ані виробляти, ані перепродувати горячих напитків, 2) щоб зменшити податки, 3) щоб збільшено число воєнних літаків для оборони держави. Він заявив також, що Америка й на будуче не буде мішатися до політичних справ Европи, яка винна її тепер ще 32 міліярди долярів, себто 32 рази по тисячу міліонів долярів.

Туреччина змобілізувала 50 тисячну армію на границі Моссулю, головного міста Мезопотанії, богатого в великі копальні нафти, тому, що справу його Союз Народів полагодив в користь Англії. Турецький уряд видав закон, який забороняє мужчинам носити фези, а женщинам заслони на лици. З сего закона Старо-Турки дуже невдоволені.

Угорщина робить явні й тайні приготування до привернення в себе монархії. Кандидатами на угорських королів є: син австро-угорського цісаря Карла — Отто, який числить тепер заледво 11 літ життя, і його свояк архикнязь Альбрехт.

Румунія. Тут скінчився недавно голосний на цілий світ процес, в якому було обжалованих около 400 осіб з Бесарабії за „повстання“ і який гревав щось 4 місяці в Кишиневі. Зесуджено 85 селян на кару вязниці, з сего 1 на доживотну, 2 по 5 літ а решту по 6 літ вязниці. Ледво скінчився сей процес а вже зачався свіжий в Букарешті. Тут відповідали перед судом один рум. офіцир і 21 жовнірів за те, що будучи, як гранична сторожа над Дністром убивали й обрабовували там через кілька місяців мужчин, женщин і дітий, які в часі революції на Україні втікали з відтам до Румунії. Один свідок зізнав, що сей офіцир власною рукою замордував кількасот людий.

Суд одначе звільнив його від вини й кари, бо він оправдувався тим, що те все робив на приказ свойого полковника.

От румунська справедливість.

Бельгія задумує відновити переговори з Радянським Союзом в справі офіційного визнання радянської влади в тім Союзі.

Фінляндія. Тут викрито великий новий комуністичний заговір на теперішний державний устрій Фінляндії. З сего приводу панує в тут. деяких політичних колах велике огірченнє проти Радянського Союза, якому закидають, що він в певній мірі причинювався до сего заговору.

Абд-Ель-Крім, по звідомленням кореспондента англійської газети „Вестмінстер Газетт“ переслав делегацію до Франції й Іспанії з предложеннєм мирових переговорів на таких основах: 1) Автономія краю Ріфенів того рода, що тільки в релігійних справах підлягавби він султанови Марокка, що є під опікою Франції. 2) Визнання границь. 3) Дозвіл чужинцям визискувати природні богацтва краю під умовою заплати 12% з доходів в користь скарбу Ріфенів.

Всячина.

Вік нашої землі.

Славний англійський професор В. А. Паркс обчислив, що вік нашої землі виносить 1 710,000.000 (с. є міліярд сімсот десять міліонів) літ.

Шістьміліонове місто.

Як виказав останній спис людности в Ню-Йорку, то місто майже шість міліонів людий Від 1920 го року людність Ню Йорку побільшилася о 300.000 душ.

Грецький уряд і жіночі спідничкі.

На порученнє грецького президента міністрів Пангальоса, атенська поліція видала наказ, що женщини від 12 р життя не можуть носити коротших спідничок як 30 см над землею. За малолітних, що будуть виступати проти цього припису, будуть карані родичі.

Завеликі цифри.

Число неграмотних у Варшаві виносить 119.923. Що семий чоловік не вміє читати.

Три українські силачі.

В Чікаго (Америці) укр. силачі: Микола Гоч, Микола Бігун і Юнко Мельник побороли недавно на великих змаганнях усіх своїх противників.

Подорож „зайцем“ через всю Европу.

Поляк Й. Чеславскі проїхав „зайцем“ без білету і без пашпорту від Челябінська (Сибір) до Парижа. Їхав він не в вагоні, а під вагоном. Безніяких перешкод проїхав він через СРСР., цілу Польщу, Німеччину, Бельгію, Францію аж до Парижа, де того дивного пасажира відкрили між задніми колесами поспішного потягу. Цей пасажир мав замір пробратись „безплатно“ аж до Америки.

Помешкання в гробі.

В Мезетурі (Угорщині) на військовому кладовищу замічено в однім гробі світло; коли заглянули до гробівця, то побачили чоловіка, який варив вечерю. Вся околиця рішила, що це мертвець ожив, і страшенно переляксалась, алеж незабаром виявилося, що той чоловік ізза браку мешкання, жив від довшого часу в тім гробівці. Кости покійника клав під голову, а труну уживав замісць ліжка.

Небезпека туберкульози.

Урядова статистика виказує, що в народних школах в Польщі є 150 тисячий дітий хорих на сухоти, а 1 міліон 800 тисячий на побільшеннє внутрішних залоз. Кілько в виду сего є тепер хорих на туберкульозу в середних і висших школах а кілько ще й поза школами?! Се є стан дуже грізний і потрібує негайної помочі. Головною причиною розпаношення сеї страшної хороби є в першій мірі лихе відживлюваннєся та брак здорових помешкань.

Хто має рацію...?

Уряд мексиканської держави Табаско видав декрет, який наказує всім священикам всіх віроісповідань женитися, а неженатим священикам забороняє прилюдно по церквах відправляти богослуження. Пятьох священиків католицького обряду, які не були жонаті, і мимо сего відправляли богослуженнє, арештовано.

Мексико є се союзна держава, яка складається з 18 республик. Одною з сих республик є Табаско, яке має 26 871 квадратових кільометрів простору й 194 тисячі мешканців.

Вік земських сотворінь

Чоловіка, що є вінцем створінь на землі перевисшають довжиною віку деякі звірята. Найдовше живе черепаха, бо 300 до 400 років. В 1906 році скінчила в зоольогічнім Городі в Льондоні життя черепаха, що мала 350 років. Отже в часі, коли Богдан Хмельницький зачинав свою війну вона мала вже 92 роки, а якби була пожила щедевять років, булаб свідком початку всесвітної війни.

За черепахою йде крокодиль. В своїх сторонах він доживає віку 300 років, але в неволі живе коротше. Слонь, що є дуже великого росту і потрібує багато років, щоб розвинутися, живе відносно небагато, бо мало що переживає чоловіка.

Із птиць живуть найдовше лебідь, орел і ворона, бо доживають 200 років. До недавна гадали, що із усіх птиць живе найдовше чапля, але вона живе в дійсности пересічно 60 р.

Де є яблінка Еви?

На індійському острові Цейльон росте яблонь, яка цвите дуже пахучим цвітом. Її яблока є зверха помаранчево-жовті а в середині червоні. Тому що кожде се яблоко має зверха такий пригодний знак, неначеб хтось викусив зубами, названо сю яблінку яблінкою Еви.

Тут слід згадати, що на острові Цейльон, який є своїм простором трохи більший від простору Чехії, находяться троп чні (підрівникові горячі) ліси, в яких стадами живуть слоні. Тут управляють риж, каву, чай, хіну; тут росте пальма, кокосовець, какао, цукрове дерево, банон, бавовна, перець, цинамон і т. п. Також дорогоцінне каміннє як рубін, смарагд, і т. п., а крім сего і сіль належить до богацтв сего острова.

Тому, що сей острів такий богатий і має дуже здоровий клімат, прозвано його „Городом Індій“ і „Жемчугом Індійської Корони“.

Кільки зарабляє Форд?

Американський міліярдер Генри Форд і його син, які є власниками найбільших на світі фабрик автомобілів заробляють що три дни по одному міліонови долярів.

Все вперед, всі разом!

Новинки.

Історична памятка.

Дім, у якому мешкав Шевченко підчас своього побуту в Києві опорожнено з мешканців. Цей дім останеться історичною памяткою; правдоподібно буде у ньому міститися музей ім Шевченка.

Митр. Шептицький у папи.

Дня 9 го грудня папа приняв на авдієнції митр. Шевптицького.

Машина, що чує.

На одній виставці електричних апаратів в Англії люди подивляють апарат, що є чудом техніки. Досить сказати слово „йди" і машина, навязуючи електричний контакт, починає працювати, або сказати „світло", і в ній засвічується лямпа. Винахідник Пірсон покористувався при цій машині звичайним мікрофоном, який приймає згуки немов-би мав уха.

Лік проти сліпости, але не в нас.

Париський лікар др. Бонстон винайшов спосіб, яким привертає темним людям зір, страчений в часі війни в наслідок трійливих газів. В протязі 2 літ привернув він зір 40 інвалідам. Були люди, які не хотіли повірити в се. Одначе їх сумніви скоро розвіялися, наколи французький уряд провірив сю справу з додатним вислідом та покликав сего лікаря до лікування темних в військових шпиталях.

Вирок Штайгера.

Довший час тягнулася у Львові перед трибуналом розправа проти жида Штайгера, якому закидали, що він свойого часу у Львові кинув бомбу на президента держави Войцеховского.

Тепер розправа скінчилася і Штайгера з причини браку доказів увільнили від вини й кари.

Комета (мітла).

Один італійський астроном відкрив недавно нового комету, який зближається в напрямі Касіопеї, т. є групи 5 звізд на півночи на „Молочній дорозі", які пізнати потім, що виглядають неначе два зі собою получені трикутники. Сей комета має по думці згаданого астронома зачепити своїм хвостом об нашу землю. Позаяк сей хвіст має бути чистий т. є. без жадних трійливих субстанцій, то нашій землі не грозить від него жадна небезпека.

Нові лучі.

Американський учений Мільдікан відкрив такі лучі, при помочи яких можна бачити наскрізь не тільки через найбільше непрозорі, але також через найтвердші тіла, як мур, залізо і т. п.

Франція в небезпеці.

У Франції родить'ся що року о 9 тисячий дітий менше а вмирає людий о 11 тисячий більше. Разом убуває річно 20 тисячий осіб. Наколи так далі піде, то за около 1900 літ не буде на світі ані одного Француза.

Новий спосіб запренумерування часопису.

Від 1. січня 1926. року може — але не мусить — кождий запренумерувати собі часопис через почту.

В тій цілі зголошує він на почті урядникови назву даного часопису, н. пр. „Голосу Дяків" й складає йому відповідну квоту на пренумерату.

За зложену пренумерату треба жадати від урядника посвідки в печаткою.

Про все потрібне повідомляє дотичну редакцію вже почта сама.

Замкненнє чекового конта.

З причини девальвації польського золотого наша Редакція замкнула на необмежений час своє чекове конто в П. К. О. в Варшаві.

Тому належить всякі грошеві посилки висилати грошев. переказами прямо до Редакції а не чеками через П. К. О. в Варшаві.

Редакція.

ПОДЯКА.

Почуваюсь до милого обовязку в імени всіх організуючихся дяків зложити оцею дорогою Вп **Олександрови Багрієви**, урядникови зі Зборова, Вп. **Андрієви Хомі**, дякови і дяк. делеґ. з Ліска, Вп. **Иосифови Кушніреви**, дякови і дяк. делеґ. зі Щирця к. Львова, та **Вп. Миколі Цьорохови**, дякови й дяк. делеґ. з Долгомостиск найщирійші прилюдні подяки за Їх правдиво щире, сумлінне й точне виконуваннє своїх обовязків в часі цілої своєї подорожі, як дяківські Делеґати до Варшави.

Редактор **Іван Волошин**,
як Голова Делеґації.

Відозва.

Кождий дяк, який чується в силах писати статі до часопису, нехай не закопує свойого таланту, але нехай його розвиває й пише до нас. Теми можуть бути ріжні, але актуальні. Що буде не так як повинно, то ми тут поправимо. В сей спосіб дяки-дописувачі дадуть пізнати себе не тільки цілому загалови дяків, але й широкому світови.

Від змісту їх дописий буде залежати здобуттє довіря загалу дяків до себе.

А не треба забувати, що загал лише тому поручує провід над собою, до кого необмежене довірє має.

Редакція.

Борітеся, поборите!

Привіти й признання „Голосови Дяків" надіслали:

Вп. **Кваснюк Василь**, дяк в Крехович...,
„ **Ґушул Антін**, дяк в Рожнові,
„ **Стефюк Яків**, дяк в Рожнові,
„ **Манацький Григорій**, дяк в Липівці,
„ **Лозинський Іван**, дяк в Кривенькім,
„ **Калічук Микола**, дяк в Книгинині-Гірці,
„ **Масюк Олександер**, дяк і дяк. дел. в Яворові,
„ **Пирог Іван**, дяк і дяк. орг. в Милику,
„ **Дикий-Диченко**, дяк і упр. хору в Син. В.
„ **Клисяк Иосиф**, дяк в Сторонній,
„ **Москвитин Іван**, дяк і управ. хору в Лоні,
„ **Юрчак Стефан**, дяк в Скоморохах,
„ **Івасів Григорій**. дяк в Вістовій,
„ **Максимів Василь**, дяк в Буковій,
„ **Оліяр Григорій**, дяк в Порічу-Грунт,
„ **Перепилиця Василь**, дяк і упр. х. в Ременові.

Редакція складає сим Впп. Пренум. найсердечнійші подяки за Їх щирі привіти й признання для неї, бо вони додають її сили й охоти до дальшої праці для загального добра дяківської справи.

Спростування.

Почтовим урядом для Станькової, дек. Войнилів є тепер Неґівці а не Завадка. Дяк Станькової Вп. **Федоришин Дмитро** є іспитований. Се належить в шематизмі на 1925 р. відповідно занотувати.

Вп. **Костинюк Василь**, дяк в Красноїлі жертвував на фонд преси 2·50 зл. а не 2·00 зл. як се в 16 і 17. числах було сказано.

„Голосови Дяків".

Вп. **Тимофійчук Петро**, дяк, дяк. дел. і дяк. орг. з Волчковець приєднав 3 нових пренумераторів.

Вп. **Пирог Іван**, дяк і дяківсь. орг. в Милику приєднав 2 нових пренумераторів.

Редакція складає сим дійсним щирим Впп. Працьовникам на поли оргнізації дяків, щирі подяки та кладе Їх як добрий приклад для других.

Подяка.

Виконуючи волю всіх Впп. Товаришів-Дяків гусятинського деканату складаємо в Їх імени Всеч. О. Анатолієви Малиновському, парохови в Чабарівці щирі подяки за наділеннє підписаного дяка Антона Кучму 8 моргами ерекціонального ґрунту на основі ще першого розпорядку Епископської Консисторії в Станиславові.

Павло Марак, дяк в Копичинцях. *Антін Кучма*, дяк в Чабарівці.

Веселий куток.

Не дурний.

Священик: Чому ви, Іване, так неправду говорите? Се негарно й нечесно.

Іван: Нема дурних, прошу єгомостя, нині правду говорити. Раз сказав я війтови правду, що він хрунь і злодій, то за те три дні відсидів. А більше не хочу за правду сидіти.

Перед шибеницею.

Прокуратор (до засудженого): Тепер перед шибеницею вільно вам домагатися, чого хочете, і ваше бажання буде сповнене. Чогож собі бажаєте?

Засуджений: Нехай пана прокуратора за мене повісять.

Часу досить маю!

До поспішного потягу,
Мужичок сідає,
Але білет він на потяг
Особовий має.

І надходить тут кондуктор,
Білет оглядає:
— Тажж цей потяг є поспішний;
Йому поясняє.
— „Чиж то потягом спішитись
Я вам повідаю?
Може їхати помалу,
Часу досить маю!"

С. Калинеця.

Вільна посада дяка.

Парохіяльний Комітет села Чортовець, пч. Обертин, дек. Жуків, дієцезія Станиславів пошукує дяка, який зумівби виучити й вести хор, як також заложити смичкову орхестру. Платня після умови. Зголошення слати на руки предсідника Комітету **Василя Серганюка, с. Петра.**

Пошукує посади дяка.

Дяк з добрим теноровим голосом літ життя 42, інтелігентний, підприємчивий. Близших інформацій уділює: Мартинович Григорій, дяк і дяків. делег. в Лісниках, пч. Бережани. 1188—1

Почтова скринка.

Вп. **Питель Іван**, дяк в Козовій. Ви маєте в нас все поплачене до кінця сего року. 30 сот. остає ще навіть звижки.

Вп. **Ткачишин Семен**, дяк в Стінці. Просимо прислати нам за сегорічний Шематизм 3·05 зл. а за 8. ч. 40 с.

Вп. **Говера Іван**, дяк в Нивочині. Ми одержали від Вас раз 3·75 зл., а другий раз 2·00 зл. Ви винні нам ще 55 сот. до шематизму, 50 сот. до передплати за часопис а 40 сот. за 8 число.

Вп. **Гинилевич Леонтій**, дяк в Смолині. Ви винні нам до кінця року ще 50 сот. до шематизму а 40 сот. за 8. ч.

Вп. **Панькович Василь**, дяк в Пійлі. 3 зл. одержали. Ви винні нам до кінця року ще 2·95 зл до шематизму.

Вп. **Кавецький Пилип**, дяк в Кийданеві. Ви винні нам до кінця року ще 3·05 зл. за сегорічний шематизм, і 40 сот. за 8. число.

Вп. **Шемечко Стефан**, дяк в Горинци. Ви винні нам ще 25 сот. до кінця року

Вп. **Павлюк Григорій**, дяк в Тростяници. Ви винні нам ще до сегорічного шематизму 1·20 зл.

Вп. **Кміть Григорій**, дяк в Пакости. До кінця року маєте все поплачене. 1·80 зл. остає ще до Вашої диспозиції.

Вп. **Войтович Микола**, дяк в Вишніячику. Ви маєте до кінца року все поплачене. 55 сот. остає ще до Вашої диспозиції.

Вп. **Байко Марко**, дяк в Зинпрановій. Ви маєте в нас до кінця с. р. все поплачене.

Вп. **Денчаків Василь**, дяк в Лавочнім. 2·50 зл. дістали. Ви винні нам ще до сегорічного шематизму 55 сот. а за 8. ч. 40 сот. разом 95 сот.

Вп. **Німчук Петро**, дяк в Джурині. Ви винні нам ще 55 сот. до сегорічного шематизму.

Вп. **Полішук Петро**, дяк в Пилатківцях. До кінця с. р належиться нам від Вас ще 20 сот.

Вп. **Марак Петро**, дяк в Копичинцях. Чому Ваш товариш Поліщук П. не є пренумератором „Голосу Дяків“ та чому не присилає належитість за шематизм на 1925 р. Просимо його від нас упімнути.

Вп. **Н. Н. Leipzig-Schleusig.** Ваша загальна думка є дуже добра й ми з нею цілком годимося. Ваших уваг але не можна примінити до згаданої брошурки, якої Ви — як се видно з Вашої цінної дописи — мабуть не читали, а коли читали, то не звернули уваги на те, на що треба було.

Вп. **Кравець Григорій**, дяк в Лобізві. 5 зл одержали, з чого 3 зл. вписали на шематизм на 1926 р. а 2 зл. на часопис. Ви винні нам ще до сегорічного шематизму 55 сот., за 8. число 40 сот. а до часопису 50 сот. разом 1·45 зл.

Вп. **Рубинович Михайло**, дяк в Угнові. Просимо подати нам адресу Левка Щетини, був. дяка в Угнові.

Вп. **Федорців Михайло**, дяк в Долині. Ви маєте в нас все як в найбільшому порядку до кінця с. р заплачено. 80 сот. остає до Вашої диспозиції.

Вп. **Добросинець Стефан**, дяк в Глинську. Ви винні нам ще 45 сот. до кінця с р.

Вп. **Ковбель Онуфрій**, дяк в Колодіївці. 2·50 зл. одержали. Ви остаєте нам довжні ще 40 сот. за 8. (надзвичайне) число.

Вп. **Мороз Иосиф**, дяк в Купчинцях. Ви маєте в нас все, як в найбільшому порядку, до кінця сего року поплачене.

Вп. **Карплюк Лука**, дяк в Перотині. Ви винні нам до кінця с. р. ще 55 сот. до шематизму, 40 сот. за 8. число, а 1 зл. до часопису, разом 1·95 зл.

Вп. **Шанайда Петро**, дяк в Золотій Слободі. Ви маєте в нас все, як в найбільшому порядку до кінця с. р. поплачене. 1·30 зл. остає ще до Вашої диспозиції.

Вп. **Терлецький Андрій**, дяк в Висоцьку. Ви маєте в нас все як в найбільшому порядку до кінця с. р. поплачене.

Вп. **Назаревич Антін**, дяк в Жукові. Ви маєте в нас все як в найбільшому порядку до кінця с. р. поплачене. 70 сот. остає ще до Вашої диспозиції.

Вп. **Юрчак Стефан**, дяк в Скоморохах. 4·30 зл. одержали. Ви маєте вже в нас все, як в найбільшому порядку, до кінця с. р. поплачене.

Вп. **Андрусяк Лесь**, дяк в Вербівцях. Напишіть нам, котрих чисел „Г. Д.“ Вам бракує, а ми Вам їх зараз вишлемо. Завважуємо, що 14. і 15. чисел вже на складі не маємо.

Вп. **Сенюта Григорій**, дяк в Глинянах. 2·50 зл. одержали. Ви винні нам ще 55 сот. до шематизму а 40 сот. за 8. число. Просимо се до кінця грудня с. р. вирівнати!

Вп. **Польовий Василь**, дяк в Батькові 1·65 зл. одержали. Ви винні нам ще за шематизм з. 1925 р. 3·05 зл., яку то квоту просимо нам негайно вислати!

Вп. **Данилович Семен**, дяк в Сенечалі. Ви маєте вже до кінця с. р. все поплачене. 1·55 зл. остає ще до Вашого розпорядження.

Вп. **Борса Антін**, дяк в Чорткові-Вигнанці. Ви маєте в нас до кінця с. р. вже все поплачнне. До Вашої диспозиції остає ще 55 сот.

До відома всіх Впп. Пренумераторів „Голосу Дяків“!

Тому, що богато наших Впп. Пренумераторів звертається до нашої Редакції з запитом, чому вона нічого не відповідає на те, що „Дяківські Відомости“ безнастанно під її адресою виписують, подається до відома, що Редакція робить се зі слідуючих причин:

1. Тому, що вона певна, що кождий її Вп. Пренумератор сам дуже добре розуміє й бачить, куди прямують „Дяківські Відомости“ а куди провадить „Голос Дяків“ а

2. Тому, що шкода часу й паперу на те, бо як то кажуть: „красше з мудрим загубити, як з немудрим найти“.

Редакція.

На фонд преси зложили:

Вп. **Маркович Петро**, дяк в Монастирци 1·55 зл. і кличе на таку саму квоту Впп. Товаришів: **Германа Антона**, дяка з Середниці та **Шпаковського Григорія**, дяка з Тиряви Вол.

Вп. **Кузенко Микола**, дяк в Синяві — 1·00 зл. Вп. **Сеньків Григорій**, дяк в Волосатім — 1·55 зл. Вп. **Хомутняк Михайло**, дяк в Яблінці Нижній — **5·10 зл.** Вп. **Бойчук Роман**, дяк в Завалю коло Снятина — 0·55 зл. Вп. **Петришин Іван**, дяк в Бігалях — 0·50 зл. Вп. **Янковський Микола**, дяк в Чашині — 1·00 зл. Вп. **Карпяк Василь**, дяк в Іламю — 1·00 зл. Вп. **Панчишин Иосиф**, дяк в Комарові — 0·60 зл. Вп. **Шелюх Дмитро**, дяк в Новім Селі — **2·00 зл.**

Редакція складає всім Впп. Жертводавцям найгорячійші подяки за Їх щирі жертви, які є доказом, що Вони вже цілком зрозуміли вагу й значіннє **незалежної** своєї преси, яка є **одинокою** що може **отверто** виступати проти **всіх кривд** дяків та кріпко стати в їх обороні.

До всіх Впп. мійських дяків.

Хто з Впп. мійських дяків хотівби за відповідним винадгородженнєм занятися в свойому місті збіркою анонсів для нашої Редакції, нехай негайно зголоситься до нас а ми вишлемо йому на се потрібні інструкції. Певний заробок для дяка є тут запевнений.

Редакція.

Видає Видавництво „Запорожець“ в Коломиї. За Редакцію відповідає Іван Волошин.
З друкарні Вільгельма Бравнера в Коломиї.